

אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי: אראנו בישע אלהים

ספר

מחזיק ברכה

מחזיק בדרך וסדר קונטרסיו ברכי יוסף שירי ברכה ועוד בה שלישיה ברכה
 מה הלשון שלישיית עזר זה מדבר על קצת ישע א"ח ויד מפלגת כל
 שהוא וחידושי רינים הכרעו איכא ביניהו לא למעשה רק
 יעיר און ברכר הלכה ועל כל כבוד חוקף חומה חדושי גאונים
מספרי כתיבת יד וקצת מורה מקום
 בספרן של צדיקים לרגל המלאכה ארסכו והכי
 אנכי תבקש מנו מחכמי ישראל כשתחזה וכרעה ככרחה קמי רבנן קמאי ובתראי
 ובתראי ובתראי וכל סדר המערכה תריש סדרא ועד אחרן דל שאל סליחה דרבנן
 דכריס ואיכא בהדיה נשיקת הדפסה בלב כשבר ורוח כמוכס הדור אתם דאו
 מחזיק ברכה כמספר שמות **חיים יוסף דוד אזולאי י"ץ** אכא
 בריס קלה כמות שהיא גמר מליכה
 מליכה הגם הלום מחזיק ברכה האותיות אשר תבאנה יבדו למו ציחוף קמי
 בכמהר"ו הוא אחיני ועטרת ראשי אכא מארי זלחה ועוד רמו שלחן עם ד' אותיות
 בימנו מחזיק ברכה אמר יאמר העבד מעפר דל ס"ח לי ועזרא תאכשי ירושלם
 עה"ק תו עיר התלוכה לית אכא מוכיד סברי תן בריי אשוכה אראה בשערין
 ירושלם ושכתי בכית ה' לאורך ימים ושמות חיים ישיבה שיש בה סמיכה כ"ר:

גרפס בלייורנו יע"א

שנת ישכן לבטח עליו לפ"ק

בדפוס השותפים החכם כמהר"ר אברהם יצחק קאשטיליו נ"ו
 והנשכיל כמהר"ר אליעזר סערון נ"ו

קון לייסניאלי רי סוספירוריס

לראש סייג אלוס לאל יא : ואל יא אשמו ואל לאל לאל

ה' יגמר רגזי ה' חסדך לעלם מעשה ידיך לא יפא ייה ח' זאת יוסף ויהי איה מעלמיה ויהי

נראה אור : אלהים ה' חילי וישם רגלי כאילות ועל כמותי ירדכני למנצח בנינותי : כיני עמי עשיר

א"ח סי' עז עד פ"ט

הקצרה תאחר רש"א ספר הכי וגם איכא דספר כותיה
דכדיעבד אין צריך לחזור:

סימן פ"ג

- א** - דין ג' - ואחר ועל בית אחר וגם זה וכו' עמ"ש
עשרת ראשי חורי הרב זלנה בספרו סבהי נחמה
בכסף בשו"ת י"ד סי' ד' דף ל':
- ב** - דין ה' - מותר לקרות ק"ט כנגדו וכו' פי' הרב מר
וקציעה בלי שום הרחקה וחלק על הרב מנחם אברהם
פ"ט באורך - והרב אליה רבה הנס מצדד דמשמע מדברי
מרן דא"כ להרחיק וגם דברי הרב מנ"א מצומצמים הסיק
דגם להחמיר - וכן עיקר:

סימן פ"ד

- א** - מרחץ וכו' - מקואות ומעיינות ושאר מקומות
שארם טובל בהם במים צוננים מותר לברך בהן
כל זמן שאין שם ערוה וכן כתבו הב"ח וכו' - והרב המאירי
בפסקיו ב"י מ"י שמתו - וכבר האריכו האחרונים בדין
המקוה - וגם אני בענייני כתבתי שפולה לזמן הלכה כפי
הקטן ברובי יוסף לקמן סי' פ"ה ע"ש:
- ב** - הרב מר וקציעה ערער על הגמרא המוכרכות
במקוה שרוחצין שם בכית הטבילה בחמין (לפי
מנהג צריהם) דשפסא דאסורות לכרך - לא תבדק קודם
שתכנס ולא תפסיק בדבור ע"כ - ונראה דמשום דעל
הרוב יפסיקו דכשיש דכריות וכפרט בזמן שאינו קצר -
סמכו על הרב מ"א דמשום דיעבד:

סימן פ"ה

- א** - דין א' - כתב הרמב"ם פ"א תקנושיהא מיני
התפלות כמנין הקרבנות וכו' - וראיתי להרב
המוסמק מהר"ם זלה"ל בתשובותיו סי' ע' דהסכים דפסק
הרמב"ם כדרכו דאחר כנגד תמידין תקנוס משום דק"ל
תפלת ערבית ראשית והכי תנן תפלת הערב אין לה קבץ
ואמרינן דהיינו לומר שהיא ראשית וכוון דמשמע ממתי' דלא
כר' יוסי בר חנינא דאי כר"ב חרי יעקב תנן תפלת ערבית
אלא ודאי הלכה כד"ל דלא כר"ב דאחר אבות תקנוס
ואסמיכנהו אקרבנות אלא כולה תקנת חז"ל היא עכ"ל:
- וקצת** יש להרגיש דלפי מה שביאר הרב שם בסמוך
כפירושא דסוגיין דנכר תא ליכא לאחזוכי
לריבך כיון דאיכא בריתא דמוסיב ליה אמנא מדקתמי
בבריתא עבדי מה אחרו תפלת השחר עד חצות וכו' דקאי
אמת' א"כ משנה ובריתא כד"ל ומ"ה אחר נומא תהו
תיובתא דריבך ולהכי משני וכו' ע"ש - והשתא למאי
דקאחר בסוף דמתני' דקתמי תפלה הערב אין לה קבץ
כלומר דהיא ראשית דלא כר"ב דעיתה נותיב לריבך דמתני'
דלא כותיה ומסתמא ג"כ בריתא מתוקמא הכי והכפ"ט
כד"ל וזה יש לישב:

ברם

מאי דקאמר הרב ברישא יש לרין בו - דבאי
קושיא לריבך אי מתני' ובריתא דלא כותיה -
הא אית ליה בריתא כותיה וסוגיין דעלמא דבי משכח
האמורא חד תבא כותיה וכו"ס בריתא סתמית ליכא לאותוכי
עליה התיבאי אחריני כי הוא אחר אכא דאמרי בסאי תבא -
ותו כהי דתבא דהך בריתא קתמי תפני מה אמרו ועבי לתי'
דמתני' כותיה - הרי תבא דבריתא אחריתי דסבר כנגד
אבות

הרב ליה רבה וכתב וזה נלמד מסעיף ה' מערוה כעשי' עכ"ל והם דברי ה"ג עצמו שכתב דאחר דכא וכו' ועמ"ש הרב מר וקציעה:

- ב** - דין ב' - שער של אשה וכו' עמ"ש הרב מנחם אברהם
סי' ה' ועמ"ש בשו"ת שלת יעבד ח"כ סי' ו' וסי'
ה' ואני בעניי כתבתי בספרי הקטן ברובי יוסף דבעלם
מהרב שלת יעבד סוקן מ' דברי הש"ג והרב באר שכתב
פ"ט בס' ט"ב - וכתשובה הנזכר דח"כ התנגד דלא היו
כידו הספרים הנו' בעת שכתב תשובתו בסיומן מ' תפ"א
ועמ"ש בספרו מר וקציעה:

סימן ע"ז

- א** - דין ח' - אבל אם אין המקום דאין להסתפק וכו'
בקובצרים שירוי ברבה הבאתי סכרת הרמ"ב
בלפסי זוטא כל דסבר דגם במקום שאינו ראוי להסתפק
חזור ומתפלל וכתבתי שם דהוא נכד התוספות ורבינו יונה
והרשב"א והרא"ש - ופניה שם אכתי שפתיא חכר להרמ"ב
הוא הרב המאירי בפסקיו כ"י פ"ג דברכות וז"ל לא שלח
הצריכוסו לסוחר לא במקום שהול' לחוש לצואה כגון המוחוק
בכך כגון סוף ברובים וכיוצא בהם אבל במקום שלא היה
לו לחוש לכך אינו פושע וא"כ לחזור ואינו נראה לי שכל
שפאל במקומו פושע הוא עכ"ל עיניך דרואו' דלענין דיעבד
מסכים כהרמ"ב דכלל מקום חזור אמנא משמע דחלוקין
במעטין ולענין דיעבד בקטיבין דאינו חוזר וכפסק מרן ז"ל:

סימן פ"א

- א** - דין א' - קטן שהגיע לכלל שאחר וכו' - הרב מנחם
אברהם סי' א' כתב וז"ל כתב הש"ל (ואיכא נכחי
דכתבי הש"ל וכעת לא מצאתי לא בסבלי הלקט ולא ראיתי
שהכחו זה בשם הש"ל שום א' מהרגילים להביא דבריו
ואפשר שהוא ט"ס ולא ירעתי מי בעל דברים) אין נכון
לקרות ק"ט אבל תבוק דסתם תבוק מספח באשפה וכו'
ממעם אחר שאין מקבלין עצמן ונראה כפי הטבעת אפי'
מקומו אחר עכ"ל וכתב הרב תוספת שכתב בהגהותיו ואין
משם ראיה דגם אסור לרידיה לחודיה עכ"ל וכבר קרמו
בס' באר היטב הראשון - וגם הרב מר וקציעה התמרמר
על זה ע"ש באורך - וק"ל על הרב ליה רבה דלא סגי
שלא השיג על הרב מנחם אברהם לא שנמשך - אחריני ע"ש
ומה שחתר הרב פנים מאירות ח"כ סי' קס"ה ליישב דברי
הרב מנחם אברהם דמשום ושהמת הריח קאמר - לא יבשה
מוור דמוכרם דהכא אין ריח מביע דאל"תה תפוק ליה משום
סריח - וכמ"ש הרב מר וקציעה - ועיין בספרו ע"ט ואין
להאריך - אמנא קצת נראה ליישב דברי הרב מנחם אברהם
בסוגיין וזה דמ"ס הש"ל אין נכון לקרות ק"ט וכו' שחטפת
באשפה היינו עד שיראה שהוא נקי ואין ריח רע ועל זה
כתב דגם משום גזא' במקומו יש לחוש והשפס דלפטר
דומיין דיש קצת ריח ואינו מרגיש כלל או אינו מרגיש שהוא
תבואה עד שיתישב שאין שם ריח או הוא נקי וכל זה רוחק
רוח היטב:

- ב** - שאחר כיוצא בו יכול לאכול וכו' הרב יד אהרן סתב
שהרב פרי חדש פסק ספק דעת מרן - וצמון הסליחה
שקצר במקום שאחרו להאריך דזו הלכה העלה הרב גרי
מרש לחוש לכתבילה לדעת מרן - וכל קטן שאחר כיוצא בו
יכול לאכול כותי - צריך להרחיק מנאותו וכדיעבד אם קהל
או התפלל יבא וי' וא"כ לחזור כדברי הש"ג עכ"ל וכן דעת